

Rapport

Datum: 27 april 2006

Rapportnummer: 2006/160

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) heeft geweigerd een bedrag van € 534 aan teveel betaalde kinderalimentatie aan hem terug te betalen.

Beoordeling

Algemeen

1. Medio december 2001 kwam door echtscheiding een einde aan het huwelijk van verzoeker en mevrouw P. Vanaf dat moment moest verzoeker maandelijks een tegemoetkoming in de kosten van verzorging en opvoeding voor hun twee minderjarige kinderen aan zijn voormalige echtgenote uitkeren. In de in dit onderzoek aan de orde zijnde periode, augustus 2003 tot en met september 2004, bedroeg deze tegemoetkoming tot 1 januari 2004 € 130,69 en daarna € 133,96, per kind.

2. Mevrouw P. verzocht het LBIO op 17 september 2003 de inning van de kinderalimentatie over te nemen omdat verzoeker op dat moment achterstallig was met de betaling van de kinderalimentatie over de maanden augustus en september 2003.

Het LBIO bracht verzoeker hiervan op de hoogte bij brief van 22 oktober 2003 en stelde hem daarbij tevens in de gelegenheid om binnen 21 dagen aan te tonen dat geen sprake was van betalingsachterstand, dan wel de achterstand binnen 14 dagen weg te werken en betaalbewijzen hiervan over te leggen. Als het LBIO de gevraagde bewijsstukken niet binnen de aangegeven termijn zou hebben ontvangen, zou het LBIO de inning overnemen.

3. Verzoeker reageerde hierop bij brieven van 27 oktober 2003 en 19 januari 2004 met de mededeling dat hij al iedere vier weken € 887,64 overmaakte naar zijn voormalige echtgenote, maar dat zij dat kennelijk niet genoeg vond en daarom in juni 2003 beslag had laten leggen op zijn werkloosheidsuitkering en dat hij om die reden vanaf juli 2003 niet langer in staat was om maandelijks ook nog kinderalimentatie te voldoen.

4. Bij brief van 27 januari 2004 deelde het LBIO verzoeker mee dat het door zijn voormalige echtgenote gelegde beslag betrekking had op achterstallige en nog te betalen partneralimentatie en dat dit los stond van de verschuldigde kinderalimentatie.

Omdat inmiddels vaststond dat inderdaad sprake was van betalingsachterstand - ondertussen opgelopen tot € 1.842,74 - liet het LBIO verzoeker weten de inning over te zullen nemen.

5. Daarop kwamen uitgebreide briefwisselingen op gang tussen verzoeker en het LBIO, de raadvrouw van verzoeker en het LBIO, de voormalige echtgenote van verzoeker en het

LBIO, haar raadsman en het LBIO, de raadslieden onderling en tussen verzoeker en zijn voormalige echtgenote, over verzoekers betalingsgedrag en de (gestelde) betalingsachterstand.

Uit deze briefwisselingen kwam naar voren dat verzoeker regelmatig rechtstreeks, buiten het LBIO om, alimentatiebetalingen deed aan zijn voormalige echtgenote.

6. Op 19 februari 2004 zond het LBIO het UWV-GAK te Tilburg een kennisgeving beslaglegging toe, waarin het LBIO medewerking vroeg voor beslag op de werkloosheidsuitkering van verzoeker in verband met de achterstallige kinderalimentatie.

Het UWV-GAK te Tilburg deelde het LBIO op 8 maart 2004 mee dat beslaglegging niet mogelijk was omdat op dat moment nog een - al eerder gelegd - beslag van kracht was. Dit beslag had betrekking op de partneralimentatie die verzoeker aan zijn voormalige echtgenote verschuldigd was.

Nadat het gerechtshof te Den Bosch medio april 2004 deze partneralimentatie met terugwerkende kracht per 1 februari 2004 op nihil stelde, verviel dit beslag.

7 In juni 2004 effectueerde het UWV-GAK te Tilburg alsnog het door het LBIO gevorderde beslag.

Bij brief van 16 augustus 2004 liet het LBIO het UWV-GAK te Tilburg weten dat het beslag moest worden opgeheven.

8. Bij brieven van 15 september 2004 deelde het LBIO verzoeker en zijn voormalige echtgenote mee dat inning door het LBIO per 1 oktober zou worden beëindigd

9. Eind oktober 2004 restitueerde het LBIO € 746,82 aan verzoeker.

Nadat verzoekers raadvrouw het LBIO schriftelijk had bericht dat het € 534 te weinig aan verzoeker had terugbetaald, deelde het LBIO haar bij brief van 8 december 2004 mee dat dit bedrag ten onrechte aan de voormalige echtgenote van verzoeker was uitgekeerd. Het LBIO adviseerde verzoeker dit bedrag te verrekenen met nog te betalen kinderalimentatie.

10. Verzoeker diende daarop bij brief van 19 december 2004 een klacht in bij het LBIO over de handelwijze van het LBIO in de voorafgaande periode. Zijn klacht was toegespitst op het niet, althans niet voortvarend, reageren door het LBIO op tal van brieven van verzoeker in de periode half april tot begin november 2004 en op het feit dat het LBIO € 534 te weinig aan verzoeker had terugbetaald.

11. In reactie op verzoekers klacht van 19 december 2004 deelde de directeur van het LBIO verzoeker bij brief van 16 maart 2005 onder meer mee dat het LBIO op het punt van de communicatie met verzoeker en diens raadvrouw ernstig in gebreke was gebleven.

Verzoekers klacht over de te lage restitutie achtte de directeur van het LBIO niet gegrond omdat inmiddels uit de administratie van het LBIO was gebleken dat een tweetal bedragen ten onrechte in de zaak van verzoeker als betaalde kinderalimentatie waren geboekt, te weten op 10 juni 2004 € 276,44 en op 7 juli 2004 € 257,56, in totaal derhalve € 534. Het betrof hier echter betalingen die in geen enkel verband stonden met deze zaak, aldus de directeur van het LBIO.

12. Verzoeker wendde zich vervolgens bij brief van 23 maart 2005 met een klacht tot de Nationale ombudsman.

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat het LBIO heeft geweigerd een bedrag van € 534 aan te veel betaalde kinderalimentatie aan hem terug te betalen.

2. In reactie op verzoekers klacht deelde de directeur van het LBIO bij brief van 19 mei 2005 mee dat geen sprake was van te veel betaalde alimentatie en dat verzoekers klacht dan ook niet gegrond is. De directeur van het LBIO herhaalde in dit verband zijn standpunt van 16 maart 2005 dat in deze zaak twee betalingen waren verricht waarvan nadien was gebleken dat deze geen verband hielden met het dossier van verzoeker en ook niet door hem waren verricht. Om die reden waren deze betalingen dan ook weer uit het saldo-overzicht verwijderd. De eerdere mededeling in de brief van 8 december 2004, dat € 534 teveel was doorbetaald aan mevrouw P., was dan ook niet juist, aldus de directeur.

Uit een in de reactie opgenomen saldo-overzicht bleek dat verzoeker aan kinderalimentatie verschuldigd was over de periode augustus tot en met december 2003 € 1.306,90 (2 x 5 x € 130,69), over de periode januari tot en met september 2004 € 2.411,28 (2 x 9 x € 133,96) en aan opslagkosten € 371,81, zijnde in totaal € 4.089,99.

Daar tegenover stonden zeven betalingen van verzoeker rechtstreeks aan zijn voormalige echtgenote (24 februari 2004 € 535,80, 15 april 2004 € 267,90, 23 april 2004 € 267,90, 14 mei 2004 € 267,00, 1 juli 2004 € 267,00, 2 augustus 2004 € 267,00 en 1 september 2004 € 267,00) en twee betalingen door UWV-GAK Tilburg (29 juni 2004 € 1.911,07 en 4 augustus 2004 € 785,24), zijnde in totaal € 4.835,91.

Het aldus te veel ontvangen bedrag van € 745,92 was al aan verzoeker terugbetaald, aldus de directeur van het LBIO.

3. In reactie op het standpunt van de directeur van het LBIO deelde verzoeker bij brief van 20 juni 2005 mee dat in het saldo-overzicht zijn betaling van 15 juni 2004 van € 267 niet was opgenomen. Verder verwees verzoeker naar een notitie van een telefoongesprek dat zijn raadvrouw op 16 augustus 2004 voerde met een medewerker van het LBIO, waarin was vastgelegd dat deze medewerker haar had gemeld dat om en nabij € 1.014,72. te veel

was geïnd, terwijl van dit bedrag slechts € 746,82, en dus € 267,90 te weinig, aan hem was terugbetaald.

4. Naar aanleiding van verzoekers reactie liet de directeur van het LBIO bij brief van 4 augustus 2005 weten dat verzoeker zijn berekening bleef baseren op bedragen die destijds door het LBIO waren aangegeven, maar die later in een ander dossier bleken te horen en dus geen betrekking hadden op deze zaak.

De directeur van het LBIO merkte wel op dat verzoeker er terecht op had gewezen dat een betaling van 15 juni 2004 van € 267 niet was opgenomen in het saldo-overzicht, terwijl verzoekers voormalige echtgenote deze betaling wel, op 27 juni 2004, bij het LBIO had gemeld.

De directeur van het LBIO gaf aan te betreuren dat deze betaling niet was verwerkt en bood hiervoor zijn excuses aan.

Ten slotte deelde de directeur van het LBIO mee dat voor zover er nog sprake zou zijn van een teveel betaald bedrag verzoeker zich diende te wenden tot zijn voormalige echtgenote.

Beoordeling

5. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

6. Aan de hand van door verzoeker overgelegde dagafschriften van zijn Postbankrekening en de betaaloverzichten van het LBIO is in dit onderzoek gebleken dat verzoeker tussen augustus 2003 en 1 oktober 2004, het moment dat het LBIO de inning beëindigde, op achtereenvolgens 23 februari (€ 535,80), 14 april (€ 267,90) en 23 april (€ 267,90), 14 mei (€ 267,00), 15 juni (€ 267,00), 1 juli (€ 267,00), 2 augustus (€ 267,00) en 1 september (€ 267,00), rechtstreeks betalingen heeft verricht naar de bankrekening van zijn voormalige echtgenote. Daarnaast heeft het LBIO uit het beslag op verzoekers uitkering op 29 juni en 4 augustus 2004 achtereenvolgens € 1.911,07 en € 785,24 ontvangen.

Daarmee staat vast dat gedurende genoemde periode in totaal € 5.102,91 door, dan wel ten laste van, verzoeker werd voldaan.

Verzoeker was in de periode augustus tot en met december 2003 aan kinderalimentatie verschuldigd een bedrag van € 130,69 (per kind) en in de periode januari tot en met september 2004 een bedrag van € 133,96, zijnde in totaal € 3.718,18 een en ander te vermeerderen met de wettelijke opslagkosten (10%) ter hoogte van € 371,81, in totaal derhalve € 4.089,99.

Ten laste van verzoeker is derhalve € 1.012,92 te veel geïnd.

Gebleken is dat het LBIO op 29 oktober 2004 een gedeelte hiervan - € 746,92 - aan verzoeker heeft gerestitueerd.

Hiermee staat vast dat het LBIO verzoeker € 266, te weinig heeft gerestitueerd.

Dit bedrag komt, op één euro na, overeen met de door verzoeker op 15 juni 2004 gedane betaling waarvan de directeur van het LBIO heeft te kennen gegeven dat deze betaling abusievelijk niet door het LBIO was geregistreerd.

7. Het LBIO heeft gedurende enige tijd een betaling van € 276,44 en een van € 257,56 in het dossier van verzoeker geregistreerd gehad, terwijl deze betalingen, volgens de directeur van het LBIO, geen enkel verband hielden met dat dossier.

Verzoeker heeft hierover opgemerkt dat het hier wel degelijk gaat om door hem gedane betalingen en dat de beide bedragen opgeteld exact uitkomen op het door hem te veel betaalde bedrag van € 534.

Verzoeker kan hierin niet worden gevolgd. Geen van de door verzoeker overgelegde dagafschriften van de Postbank heeft betrekking op één van deze twee bedragen en ook wordt op geen van de dagafschriften de factuurdatum 10 juni of 7 juli 2004 vermeld.

Geoordeeld wordt dan ook dat deze betalingen geen verband houden met dit dossier en ten onrechte door het LBIO aanvankelijk daarmee in verband zijn gebracht.

8 Het LBIO is tekortgeschoten op het punt van de registratie van de betalingen. Het staat vast dat het LBIO ten onrechte betalingen van 10 juni en 7 juli 2004 in verzoekers dossier heeft opgenomen, hoewel deze betalingen hier geen enkel verband mee hadden.

Anderzijds heeft het LBIO verzoekers bij het LBIO bekende rechtstreekse betaling van 15 juni 2004 juist niet geregistreerd, waardoor € 266 te weinig aan verzoeker werd gerestitueerd.

Daar staat tegenover dat verzoeker ondanks de duidelijke instructies op dit punt van het LBIO, tussen augustus 2003 en 1 oktober 2004 geen enkele betaling via het LBIO heeft verricht. Door er voor te kiezen stelselmatig rechtstreeks - veelal te lage - betalingen te verrichten aan zijn voormalige echtgenote heeft verzoeker in niet geringe mate er zelf toe bijgedragen dat onduidelijkheid is ontstaan over de actuele stand van zaken.

Hoewel kritische kanttekeningen kunnen worden gezet bij het betalingsgedrag van verzoeker, kan het echter uitsluitend het LBIO worden aangerekend dat bij de restitutie geen rekening is gehouden met verzoekers betaling op 15 juni 2004. De voormalige echtgenote van verzoeker heeft de ontvangst van deze betaling op 27 juni 2004 bij het LBIO gemeld. Door vervolgens de betaling van 15 juni 2004 niet op te nemen in het saldo-overzicht, is deze betaling ten onrechte niet meegenomen bij de berekening van het

te restitueren bedrag.

Geoordeeld wordt dat het LBIO door het foutief registeren van betalingen administratief onnauwkeurig heeft gehandeld. Ten onrechte heeft het LBIO geweigerd een bedrag van € 266 aan teveel betaalde kinderalimentatie aan verzoeker terug te betalen.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Een en ander geeft de Nationale ombudsman aanleiding voor het doen van een aanbeveling om aan verzoeker alsnog een bedrag van € 266 te restitueren.

De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat het LBIO dit bedrag als onverschuldigd betaald kan terugvorderen van verzoekers ex-echtgenote.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda is

gegrond te aanzien van:

het niet restitueren van € 266, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman geeft het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen in overweging het er toe te leiden dat verzoeker het teveel betaalde bedrag van € 266 zal worden gerestitueerd.

Onderzoek

Op 25 maart 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Vught, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd hem een aantal specifieke vragen gesteld. Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De directeur van het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 23 maart 2005, met bijlagen.

Standpunt van de directeur van het LBIO van 19 mei 2005, met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 20 juni 2005, met bijlagen.

Nadere reactie van de directeur van het LBIO van 4 augustus 2005.

Nadere reactie van verzoeker van 14 augustus 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond